EDUCAȚIE FĂRĂ DISCRIMINARE LA ȘCOALĂ ȘI ÎN FAMILIE

ALEXE MARIANA -SECRETAR,

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, COMUNA FILIPEȘTII DE TÂRG

Educația reprezintă unul dintre domeniile de cunoaștere cu mari implicații în vastul proces al dezvoltării umane și sociale. Complexitatea sa este dată de abordările multiple care trebuie avute în vedere: perspectiva adultului, perspectiva subiectului, perspectiva cadrului educațional, aspecte instituționale sau neinstituționale, aspecte statice și dinamice ale procesului.

Educația nu este o etapă limitată la o anumită vârstă. Ea este un proces continu și permanent care se întinde pe tot parcursul vieții unui individ.

Când utilizăm sintagma instituții ale educației ne referim, în primul rând la școală, dar avem în vedere familia, unitatea economică, unitatea militară, instituții de control, de menținere a ordinii și de represiune ale statului, biserica, televiziune, radio.

Un rol important în educația elevilor alături de școală îl are și familia din care provine elevul.

În ultimii ani se discută foarte mult despre rolul educației interculturale în formarea personalității elevilor sau ,, calea omului către umanitate" , așa cum a numit-o Kant.

Oricât de mult ne-am dori, educația nu poate fi făcută numai la școală. Un rol important în educația interculturală îl are și familia din care provine elevul.

Încă de la grădiniță copiii aud în familie pe cei maturi vorbind de adventiști, țigani .

Unii dintre membrii ai acestor familii nu suportă persoanele de altă etnie decât cea română, alții nu suportă persoanele de altă religie.

Pentru a putea evita aceste situații copiii trebuie învățați atât la școală cât și acasă să fie toleranți cu astfel de persoane și să nu le judece .

Trebuie informați că ,în conformitate cu Constituția României,, cetățenii sunt egali în fața legii, fără privilegii sau discriminări".

Educația fără discriminare se face printr-un efort comun atât din partea școlii cât și din partea familiei și a comunității locale.

Prin promovarea drepturilor omului elevii trebuie să-i înțeleagă și să-i perceapă pe ceilalți fără prejudecăți.

Este nevoie de permanentă cunoaștere, pentru a aborda o atitudine deschisă față de alte persoane care aparțin altei religii, care au o dizabilitate ,care provin din familii sărace și foarte sărace, etc.

În România există legi care previn și combat discriminarea. Orele de dirigenție, de consiliere psihologică sunt esențiale pentru a-i învăța și îndruma pe copii să fie toleranți și să accepte pe ceilalți din jur așa cum sunt, fără a crea animozități sau conflicte cu aceștia.

Pentru o educație fără discriminare este nevoie de foarte multă cunoaștere pentru a putea forma aceste valori.

Bibliografie:

-Pedagogie -concepte, metode și tehnici esențiale, Petru Lisievici, Mihaela Tăranu, Roxana Tudorică, Editura Fundația Romînia de Mâine , București, 2005

-Educație fără discriminare-o problemă a întregii societăți, Conf.univ.Adela Bradea și Prof. univ. dr. Valentin Cosmin Blându